

Združeni zadevi T-274/08 in T-275/08

Italijanska republika

proti

Evropski komisiji

„EKUJS – Potrditev obračunov akreditiranih plačilnih agencij držav članic
glede izdatkov, ki jih financira EKUJS – Zneski, ki jih je mogoče izterjati
od Italijanske republike, če niso izterjani v predvidenem roku –
Pojem finančnih posledic – Upoštevanje obresti –
Člen 32(5) Uredbe (ES) št. 1290/2005“

Sodba Splošnega sodišča (peti senat) z dne 22. aprila 2010 . . . . . II - 1236

Povzetek sodbe

*Kmetijstvo – Skupna kmetijska politika – Financiranje s strani EKUJS – Postopek za potrditev
obračuna*

(Uredba Sveta št. 1290/2005, člen 32(5))

II - 1233

Člen 32(5) Uredbe št. 1290/2005 o financiranju skupne kmetijske politike se nanaša na posebne primere, v katerih država članica zneskov, dolgovanih zaradi nepravilnosti ali malomarnosti, ni izterjala v štirih letih po datumu prve upravne ali sodne ugotovitve ali v osmih letih, če je izterjava v postopku pred nacionalnimi sodnimi organi. Za take primere je določeno, da „zadevna država članica krije 50 % finančnih posledic zaradi neizvršene izterjave, preostalih 50 % pa je kritih iz proračuna Skupnosti“.

v skladu s katerim se v smislu člena 18 Uredbe št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti, za namenske prejemke štejejo zneski, ki morajo biti v skladu s členi 31, 32 in 33 te uredbe vplačani v proračun Skupnosti, vključno s pripadajočimi obrestmi. Ta razlaga je tudi skladna s splošno ureditvijo postopka potrditve obračunov. Člen 32(5) Uredbe št. 1290/2005 je namreč treba brati v povezavi s členom 32(1) te uredbe, ki pomeni splošni okvir na področju vračila zneskov, dolgovanih zaradi nepravilnosti ali malomarnosti pri uporabi sredstev, Skupnosti. Ker odstavek 5 tega člena v ničemer ne spreminja načela obračunavanja obresti, temveč le razdeli finančno odgovornost med državo članico in proračun Skupnosti v primeru neizterjave dolgovanih zneskov v razumnih rokih, iz tega nedvomno izhaja, da finančne posledice iz člena 32(5) te uredbe vključujejo zlasti glavnice in pripadajoče obresti.

Pri razlagi določbe prava Skupnosti je treba upoštevati ne le njeno besedilo, temveč tudi njen kontekst in cilje, ki jim sledi ureditev, katere del je ta določba. Na prvem mestu, izraz „finančne posledice“ je pomensko zelo širok in zajema vse finančne učinke, povezane z neizterjavo zneskov, ki so bili nepravilno izplačani. Med njimi pa so nujno obresti, ki bi morale biti plačane na podlagi člena 32(1) te uredbe.

Na tretjem mestu, iz preambule Uredbe št. 1290/2005, zlasti iz uvodnih izjav 25 in 26, izhaja, da je namen sistema finančne soodgovornosti, uveden s členom 32(5) te uredbe, varovanje finančnih interesov proračuna Skupnosti tako, da zadevni državi članici naloži del zneskov, dolgovanih zaradi nepravilnosti, ki niso bili izterjani v razumnem roku.

Na drugem mestu, to dobesedno razlago potrjuje člen 34(1)(a) Uredbe št. 1290/2005,

Obveznost izterjave obresti, zapadlih med ugotovitvijo nepravilnosti in dejansko izterjavo zadevnih zneskov, je kompenzacijska, če se obresti nanašajo na škodo, ki je začasno povzročena proračunu Skupnosti, ker ta ni prejel sredstev, obračunanih v njegovo korist.

Skupnosti, kot je določeno v členu 86(1) Uredbe št. 2342/2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 1605/2002, sprejete za izvedbo člena 71(4) slednje uredbe, ki določa, da se brez poseganja v kakršne koli posebne določbe, ki izhajajo iz uporabe sektorskih predpisov, za vsak znesek terjatev zaračunajo obresti.

Na četrtem mestu, načelo, da so obresti glede na glavnico stranske in se računovodsko obravnavajo enako kot glavnica, je splošno veljavno v okviru ureditve proračuna

(Glej točke 36, 37, od 39 do 41, 44, 45.)